

28. marca 2026

Meditačný obsah č. 337

V nasledujúcich riadkoch je vlastne otázka z poslednej meditácie o autentickom seba-pociťovaní zodpovedaná len čiastočne, ale predsa po prvýkrát zodpovedaná – v podstate to tak je. Väčšina ľudí pri prvom čítaní a vnímaní týchto riadkov ešte nezažije skutočný cit pre význam toho, čo možno označiť za seba-pociťovanie.

Bežne ľudské bytie rozvinie zvýšený zážitok svojho ja prostredníctvom najrozličnejších výziev, ktoré ponúkajú podmienky a okolnosti inkarnácie. Horolezec vo svojom voľnom čase lezie po strmých stenách a prežíva sám seba v záchvevoch boja o prežitie v desivých výškach. Úlohy a ciele, ktoré si individuum kladie a ktoré uskutočňuje, taktiež podporujú sféru vzťahov, cítenie stredu a napokon pociťovanie seba samého. Prostredníctvom meditácie mimoriadnou mierou vzplanie vedomie o myšlienково-duchovnej skutočnosti, ktorá stojí vo vzťahu k vlastnej bytostnej stránke a osobnej sfére. V koncentrácii počas cvičenia sa vedomie udržiava na objekte pozorovania a súčasne sa dá vlastný stred pociťovať ako blízky zážitok. Meditácia zvyšuje vedomie pre ducha a tým sa rozvíja cit pre Ja.

Cítenie seba samého je možné zažiť v súvislosti s najrozmanitejšími prejavmi. V srdci prežíva individuálne formované vedomie myšlienku ako nadriadenú realitu alebo ako duchovnú existenciu. Telo ako pozemský sprievodca je taktiež vnímateľné, no pre meditáciu nenadobúda žiadny veľký význam. Pociť seba samého sa zjavuje prostredníctvom tvorivého činu duše pri budovaní sústredeného vzťahu.

Pri cvičení s obsahmi koncentrácie, akým je ten uvedený vyššie, sa do istej miery objavuje podobný zážitok, aký predstavuje symbolická forma kruhu. Myšlienka ako duchovná existencia tvorí periférnu skutočnosť, zdanlivo neprejavenu rovinu zažiteľnú v pozorovaní, zatiaľ čo vnútorný pokoj sa pomaly rozvíja a predstavuje individuálne centrum. Napriek tomu však cvičenie koncentrácie generuje určitú formu narastajúcej jednoty medzi ešte nie úplne dosiahnutou realitou myšlienky a individuálnym bytím v srdci. Stredobod však možno skutočne zažiť iba vtedy, ak je dostatočne prítomný objektívny vzťah k duchu alebo k periférii kruhu.

Meditácia 337

Napísal Administrator

Utorok, 31 Marec 2026 07:51 - Posledná úprava Utorok, 07 Apríl 2026 08:24

Individualita, ktorá nemá žiadny vzťah k univerzálnemu, je nebytím, teda asat. Z psychologického hľadiska ide o rozštiepenú realitu, pretože jej chýba súvislosť.

Literatúra:

Ak človek číta o výdrži, ktorú Rudolf Steiner popisuje ako tretiu kvalitu pri sebvýchove srdca, je zrejmé, že človek by mal v meditácii pokročiť tak ďaleko, až kým vedomie nenadobudne usporiadanie a tvorivý čin vnímania objektu neprežije dostatočne.

„Prekážky sú pre neho výzvou (pre ezoterického žiaka), aby ich prekonal, no nie sú dôvodom k tomu, aby ho odradili.“

RS: Poznávanie vyšších svetov, GA 10, Sophia 1997, s. 67

[meditácia č.336](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č.338](#)